

možno příspěvek ten vybíráti v dotyčném rozpočtovém roce a že je pak nutno hraditi schodek způsobem jiným, takže kdyby jinaká úhrada schodku stála v cestě předepsání příspěvku, mohl by tento jen v řídkých případech býti vybírán. Stížnost přehlíží, že v takovém případě jde jen o prozatímní uhrazení schodku z prostředků jiných, jež však nikterak nebrání vybíráti příspěvek k uhrazení schodku existujícího v době, kdy k usnesení o příspěvku došlo.

Č. 8671.

Samospráva obecní. * Volební skupina, která představuje většinu obecního zastupitelstva, není oprávněna činiti podle § 62 řádu volení v obcích nárok na úřad náměstků obecního starosty.

(Nález ze dne 10. června 1930 č. 22.881/29.)

V ě c: Eduard v L. proti zemské správě politické v Praze o volbu starosty a náměstka starosty.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se, pokud jde o volbu starosty, pro vady řízení, a pokud jde o volbu náměstka starosty, pro nezákonnost.

D ů v o d y: Při volbě obec. starosty a jeho náměstka v obci L. konané dne 3. listopadu 1927 uplatňovala komunální hospodářská strana, mající jednu třetinu členů (5) v obecním zastupitelstvu, nárok na mandát náměstka obecního starosty. Tento nárok nebyl volební komisí uznán, poněvadž sdružená skupina německá a české sociálně-demokratické strany dělnické s dvoutřetinovou většinou (10 členů), vznesla také nárok na obecního starostu a náměstka. Tato sdružená skupina provedla pak sama volbu obecního starosty i jeho náměstka. Námitky proti této volbě vznesené žal. úřad zamítl. — — —

O stížnosti nss uvážil:

Pokud jde o volbu náměstka starostova, vyslovil žal. úřad, že stlova námitka proti této volbě vznesená je bezdůvodná a to vzhledem k ustanovení § 62 obec. řádu vol., podle něhož v případě, že nárok na prvního náměstka činí několik skupin, přiřkne se nárok ten skupině nejčetnější, a že proto právem byl nárok na náměstka přiznán početnější skupině sdružených stran. Nss nemohl v tom žal. úřadu přisvědčiti. Ustanovení § 62 ob. ř. vol. o volbě náměstků provádějí zásadu o poměrném zastoupení menšin. Nehodí se tedy již proto na většinu obecního zastupitelstva, což potvrzuje také úvaha, že většina nemá ani zapotřebí, aby zákon i jí poskytoval téže ochrany, kterou poskytuje menšině, neboť většina, majíc výsledek volby ve své moci, nemůže ostatními stranami býti zkrácena.

Proti stanovisku žal. úřadu mluví však i důsledky, které nutně z něho plynou, ale zákonodárcem zřejmě zamýšleny nebyly. Kdyby i většina obecního zastupitelstva byla oprávněna vznést nárok na I. ná-

městka, může nastati případ, že volbou prvního a druhého náměstka budou konsumovány hlasy všech členů obecního zastupitelstva, takže by pak pro volbu starosty nebylo vůbec voličů. Tak kdyby na př. v 36ti členném obecním zastupitelstvu nárok na místo II. náměstka uplatňovala skupina 17 členů a na místo I. náměstka pak většina čítající 19 členů, byly by všechny hlasy, jež při volbě starosty mohou se zúčastniti, úplně vyčerpány, a volba starosty nebyla by vůbec možna. Hledíc k základní myšlence ustanovení § 62 o volbě náměstků, jakož i k neudržitelným důsledkům názoru opačného dlužno se tedy řídití zásadou, že skupina, která má více než polovinu členů obecního zastupitelstva, nemůže vznéstí nárok ani na prvního náměstka (shodně Meissner, Řád volení do obcí str. 127).
